

fat om de foregaaende Sager, og jeg skal ikke bestride, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) kan have Ret i, at det Moment, at man for en længere Tid skal have stillet sine Kræfter til en Andens Raadighed, bør optages i Loven.

Octavius Hansen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det er tredje Gang det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds forlanger Ordet, men under Forudsætning af, at Thinget ikke negter sit Samtykke, — giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Octavius Hansen: Enhver, der læser de første 6 Paragrafer af Valgloven igjennem, vil visseelig erkjende, at det, der her er tænkt paa, er at give et Referat af de Bestemmelser i Grundloven, der vedrøre Betingelserne for Valgret og Valgbarhed. At der ved Siden heraf f. Ex i § 2 er kommet en nærmere Bestemmelse ud af Begrebet, er ganske vist forunderligt og kan give Anledning til meget tvivlsomme Spørgsmaal om, hvorvidt denne Bestemmelse kan være udtømmen til Fortolkning af Grundlovens § 30 paa dette Punkt. Jeg tror nu, at man med fuld Føie kan fastholde den Mening, at Begrebet „uberygtet“ ingenlunde er fuldstændig forklaret og defineret ved Valgloven, og at man altsaa, naar der bliver Spørgsmaal om denne Grundlovsbestemmelse, skal holde sig til Grundloven, og blot holde sig til Valgloven med Hensyn til et enkelt Punkt, idet den siger, at uberygtet kan Ingen være, „der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.“ Men saaledes gaar det ikke med den autentiske Fortolkning, som det ærede Medlem her foreslaar; det er ligefrem en udtømmende Bestemmelse af Ordene „privat Tjenesteforhold“ i Grundloven, han vil give, idet der siges, at kun den betragtes som staaende i privat Tjenesteforhold, der paa en vis Maade er traadt i en Andens Tjeneste. Derved kommer man paa en ganske anden Maade ind paa at ville bestemme og fast begrænse Grundloven, end det er flet i selve Valgloven. Hvad der maasse var tilladeligt ved Valgloven, der blev givet af den samme Forsamling og paa samme Tid som Grundloven, nemlig at give en autentisk Fortolkning, idet ingen Uoverensstemmelse med Grundloven da kunde formodes at ville indtræde, gaar ikke an nu, da man ikke kan være sikker paa, naar vi 25 Aar efter Grundlovens Emanation ville give os til autentisk at fortolke den, da at træffe dens rette Mening. Jeg har væsentlig imod det Princip at ville gjøre dette paa den foreslaede Maade; vil man have Grundloven nøiere bestemt og forklaret, skal man gjøre det gjennem en Grundlovsforandring paa grundlovmæssig Maade.

Tauber: Ja, dersom man vil have Grundloven forandret, maa man stille sig paa denne Maade. Men dette er ikke fornødent her. Disse Bestemmelser i §§ 1—6 i Valgloven ere givne af den samme Rigsdag, som gav Grundloven, og som vistnok maa opfattes som Grundlovens retteste Fortolker, og da vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han vist har overset § 1 i Valgloven, thi den siger: „Valgret til Folkethinget tilkommer med de i de følgende Paragrafer indeholdte Indskrænkninger enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 30 Aar.“ Altsaa er det ingenlunde Meningen at henvise til Grundloven, men at optage Grundlovens Bestemmelser og nærmere definere dem.

Th. Kruse: Jeg kan ikke faae Andet ud end, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) kun er imod denne Lov af formelle Grunde (Octavius Hansen: Ja!). For saa vidt er det jo heldigt, at den Modstand, det ærede Medlem eiser, ikke har sin Grund i dette Forslags reelle Indhold. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem lægger en saadan Vægt paa ethvert Ord i Grundloven, at det ikke skulde være tilladeligt, havde jeg nær sagt, at give understøttende Bestemmelser og komme Befolkningens Forstaelse af Grundlovens Bestemmelser til Hjælp. Paa denne Maade vil det ærede Medlem efter min Opfattelse komme til omtrent at umuliggjøre adskillige Bestemmelser i Grundloven. Jeg finder netop, at hvor det har viist sig i det praktiske Liv, at der som her er en Knude i Grundloven, som Befolkningen i Forbindelse med de lokale, kommunale Bestyrelser og gjennem den lovlige Rettergang i Landet ikke kan faae løst, der maa der være al mulig Grund til at gaa ind paa en Løsning ad Lovgivningsveien uden at forlange, at denne Løsning skal ske som en Grundlovsforandring; thi ved at forlange dette Sidste, forlanger det ærede Medlem i Birkeligheden, at man skal opgive ethvert som helst Arbejde paa at faae denne Knude løst. Skuldet uhyre Maskineri vilde ikke det ærede Medlem sætte i Bevægelse over for dette Spørgsmaals Realitet, dersom det skulde løses som en Forandring i Grundloven. Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem ved nærmere at overtænke denne Sag, maa komme til at vise sig noget billigere over for den, da han ikke har noget imod Sagen i sig selv, saa at det kan komme til en Løsning deraf. Jeg vil meget opfordre de to ærede juridiske Medlemmer, som have havt Ordet i denne Sag, til at sørge for at komme ind i det Udvalg, som jeg vil haabe, Sagen bliver henvist til, for at deres gode Bistand kan komme denne Sag til Nytte; thi det kan meget vel være, at den juridiske Affattelse af dette Forslag ikke er ganske heldig, og i saa Henseende er det jo ganske sikkert, at de Herrers Medhjælp vil blive modtagen med Taknemmelighed; derom er